

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1444/06
28.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović, Jelene Borovac, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tužilje izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Požarevcu Gž. br.1473/05 od 26.04.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 28.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Požarevcu Gž. br.1473/05 od 26.04.2006. godine

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Petrovcu na Mlavi P. br.97/03 od 14.07.2005. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje AA kojim je tražila da se poništi kao nezakonito rešenje o otkazu ugovora o radu 01 br.102 od 27.01.2003. godine direktora "BB", te da se tuženi obaveže da tužilju vrati na rad na odgovarajuće radno mesto višeg medicinskog tehničara u roku od 15 dana po prijemu presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, i stavom drugim izreke odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Požarevcu Gž. br.1473/05 od 26.04.2006. godine odbijene su kao neosnovane žalbe tužilje i punomoćnika tužilje i potvrđena je presuda Opštinskog suda u Petrovcu na Mlavi P. br.97/03 od 14.07.2005. godine.

Protiv navedene pravnosnažne presude Okružnog suda u Požarevcu tužilja je u zakonskom roku izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu na osnovu odredbe člana 399. ZPP-a ("Službeni glasnik RS" br.125/04), Vrhovni sud je našao, da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, niti bitna povreda iz tačke 12. istoga člana, na koju revizija ukazuje, jer su nižestepene presude jasne, obrazložene i neprotivrečne.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužilja je kod tuženog zasnovala radni odnos na neodređeno vreme zaključenjem ugovora o radu M.557 od 20.07.2001. godine na radnom mestu više medicinske sestre, a kao glavna sestra bolnice. Rešenjem tuženog M.557 od 24.06.2002. godine tužilja je raspoređena na poslove više medicinske sestre na prijemnom odeljenju. Rešenjem direktora tuženog br. 102 od 27.01.2003. godine tužilji je otkazan ugovor o radu M.557 od 20.07.2001. godine zbog više povreda radne discipline učinjenih u periodu od 15.07. do 17.12.2002. godine i ponašanja suprotno utvrđenim pravilima ponašanja za obavljanje zdravstvene delatnosti, zbog čega ne može da nastavi rad u ovoj ustanovi čime su se stekli opravdani razlozi za otkaz ugovora o radu predviđeni članom 101. st.1. tač.4. Zakona o radu, stim da tužilji radni odnos prestaje zaključno sa 31.01.2003. godine. U obrazloženju navedenog rešenja su navedeni sledeći razlozi: da je tužilja u periodu od 15.07.2002. godine do 18.07.2002. godine neovlašćeno izvršila nov raspored stvari i medicinske dokumentacije na prijemnom odeljenju, da je pomešala istorije boleti bez ikakvog reda, te da je time prouzrokovala naknadno angažovanje drugih zaposlenih na sređivanju dokumentacije, da tužilja u istom periodu u istoriji bolesti i protokole bolesnika nije unosila potrebne podatke a da su uneti nečitko napisanim, što ih čini neupotrebljivim, da su pojedini podaci uneti u pogrešne rubrike, da je dijagnoza VV napisana običnim latiničnim umesto latinskim pismom, da je tužilja 05.08.2002. godine prilikom preuzimanja OO, pacijenta tuženog, umesto dva primerka potvrde o njegovoj smrti da dostavi Matičaru SO GG, iste dala njegovom sinu što je izazvalo poremećaj u procesu rada prijemnog odeljenja i prouzrokovalo dodatno angažovanje zaposlenih da izvrše povraćaj navedenih potvrda radi njihove dostave nadležnom matičaru, da tužilja dana 13.12.2002. godine, kada je izvršila otpust pacijenta DD, u istoriji bolesti internog odeljenja br.4061 nije upisala osnov osiguranja, tj. nije preduzela mere za naplatu troškova lečenja, jer pacijent nije pružio dokaz da je zdravstveno osiguran, da je tužilja na isti način postupila i dana 17.12.2002. godine prilikom otpusta pacijenta ĐĐ, jer u istoriji bolesti internog odeljenja broja 4141 od 06.12.2002. godine nije upisala osnov osiguranja, pa je na taj način onemogućila dostavljanje faktura na dalju nadležnost Republičkom zavodu za zdravstveno osiguranje i prouzrokovala štetu tuženom.

U postupku pred sudom ocenom izvedenih dokaza je potvrđena istinitost činjenične podloge počinjenih povreda koje su tužilji stavljene na teret pobijanim otkaznim rešenjem.

Tužilja je na prijemnom odeljenju samovoljno i neovlašćeno izvršila novi raspored stvari i medicinske dokumentacije, istorije bolesti pacijenta pomešala, što je izazvalo poremećaj u procesu rada i angažovanje drugih zaposlenih na sređivanju dokumentacije, u istoriji bolesti i protokole bolesnika nije unosila potrebne podatke, a unete podatke nečitko unosila, što ih je učinilo neupotrebljivim, pojedine podatke tužilja je upisivala u pogrešne rubrike, a sve to protivno članu 24. Zakona o evidenciji u oblasti zdravstva i člana 9. Pravilnika o sistematizaciji poslova Zdravstvenog centra GG, koji propisuju da za potpunost i tačnost podataka upisanih u sredstva za vođenje evidencije je odgovoran zaposleni koji vrši upisivanje tih podataka i da su zaposleni za svoj rad odgovorni rukovodiocu, a za stručne propuste odgovaraju lično. Tužilja je protivno članu 27. Zakona o matičnim knjigama i Pravilnika o obrascu potvrde o smrti postupila prilikom postupanja u vezi pacijenta OO, čime je propustila da izvrši zakonsku obavezu službenog prijavljivanja lica umrlih u zdravstvenoj ustanovi. Tužilja je prilikom otpusta pacijenata DD i ĐĐ postupila suprotno članu 3. i članu 5. Pravilnika o uslovima i načinu ostvarivanja prav iz zdravstvenog osiguranja kojim je predviđeno da se zdravstvena zaštita može ostvariti na osnovu zdravstvene knjižice ili isprave o svojstvu osiguranog lica i to uz ličnu kartu.

Pre donošenja otkaznog rešenja zatraženo je mišljenje sindikata tuženog koje je sindikat i dostavio sa mišljenjem da su se stekli uslovi za otkaz ugovora o radu tužilji.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je odbijen tužbeni zahtev tužilje za poništaj otkaznog rešenja tuženog od 27.01.2003. godine, jer je isto u svemu pravilno doneto po odredbama člana 101. st.1. tač.4. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br.70/01).

Tužilji koja svojom krivicom ili pak grubom nepažnjom nije poštovala radnu disciplinu, a poslove na koje je bila raspoređena ili nije izvršavala ili ih je izvršavala nesavesno, neblagovremeno ili nemarno, čime je znatnije ometala proces rada kod tuženog i pored više upućenih upozorenja je nastavila ovako se ponašati na svom radnom mestu, onda je tuženi nakon izrečenog poslednjeg pismenog upozorenja tužilji sa osnovom tužilji mogao otkazati ugovor o radu, što je i učinjeno pobijanim rešenjem, jer je tužiljino ponašanje takvo da ne može nastaviti više rad kod tuženog poslodavca.

Suštinski tužilja revizijom pobija utvrđeno činjenično stanje, međutim, te navode Vrhovni sud nije uzimao u predmet posebne ocene niti ih obrazlaže, jer se revizija ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja prema članu 398. st.2. ZPP-a.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je primenom člana 405. st.1. ZPP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS